

Halvårsrapport Filippinene 2026

Kjære menighet!

Tusen takk for at dere står med oss i arbeidet på Filippinene!

Deres støtte har enorm betydning for barna, familiene og lokalsamfunnene vi jobber med.

Gjennom menighetenes innsats får barn og unge trygge aktiviteter, støtte til skolegang og beskyttelse i sårbare miljøer. Samtidig styrker dere lokalsamfunn som lever tett på naturkatastrofer og klimatrusler.

I denne rapporten får dere et innblikk i hva dere er med og muliggjør. Arbeidet vårt retter seg særlig mot barn og unge og klima og miljø, og vi ser tydelig hvordan deres givertjeneste skaper konkrete, positive endringer i menneskers liv.

Vi håper dere kjenner på stolthet når dere leser historiene som følger. Dere gjør en forskjell, hver eneste dag.

På siste side finner dere en gudstjenestekunngjøring og en forbønn.

Tusen takk for at dere støtter og ber for arbeidet på Filippinene!

Halvårsrapport Filippinene 2026

Illustrerende bilde

Sammen om barnas fremtid

Jeg heter Lalaine Castor og er 60 år gammel. Jeg har bodd i Banate i Iloilo nesten hele livet. Da jeg var helt liten bodde familien min ett år i byen, men siden den gang har jeg levd her ved vannet. Dette området har alltid vært hjemmet mitt.

Livet her er enkelt, men krevende. Vi som bor her må hele tiden finne måter å overleve fra dag til dag. I mange år livnærte familien min seg av blåskjell fra sjøen, det var inntekten vår og det vi levde av. Nå bor jeg sammen med fem av barna mine og to barnebarn. Totalt er vi åtte personer under samme tak

Jeg har ti barnebarn til sammen, men to av dem bor her hos meg fast. Den eldste datteren min fikk barn som tenåring og står alene med ansvaret, så jeg hjelper henne så godt jeg kan.

For tre år siden døde mannen min. Det var en tung tid, og siden da har jeg hatt hele ansvaret for familien. Jeg gjør det jeg kan for å skaffe mat. Jeg selger blåskjell og tar småjobber når det er mulig. Noen ganger har vi bare råd til ett måltid om dagen.

Det er vondt som mor og bestemor å vite at fattigdom setter grenser for mulighetene jeg kan gi barna mine, men jeg prøver alltid å holde motet oppe og finne en vei videre.

Å bo så nært vannet gjør oss sårbare. Huset vårt har blitt ødelagt av tyfoner to ganger – først under tyfonen Yolanda, og på nytt i 2024. Første gang klarte mannen min å bygge det opp igjen. Men nå, etter den siste tyfonen, ligger huset fortsatt ødelagt på bakken. Jeg har ikke penger til å bygge det opp. Barnebarna går på skolen, og jeg vil heller bruke det lille jeg har på utdanning enn på materialer.

Den dagen tyfonen kom måtte vi evakuere sammen med naboene. Å komme tilbake og se huset ligge flatt var tungt. Jeg gråt og tenkte: «Hvordan skal jeg klare å bygge opp dette igjen?» Men vi hadde ikke noe valg. Vi flyttet inn i et lite hus og bor der nå. Jeg er redd for at en ny tyfon kan ødelegge huset igjen, men etter at muren mot sjøen ble bygget har vi fått litt mer trygghet.

Gjennom SAO-prosjektet fikk jeg mulighet til å delta i flere tiltak. I starten var jeg usikker, men etter hvert så jeg at dette kunne hjelpe meg og familien. Jeg har vært med på å plante 2 500 mangrovetrær og på prosjektet med grønne blåskjell. Jeg har også deltatt i evakueringsøvelser som lærte meg hvordan jeg skal handle når en ny tyfon kommer.

Under øvelsen fikk vi mat, husly og støtte, og jeg kjente at kunnskapen og fellesskapet gjorde meg tryggere.

Her i området er det ikke bare jeg som har mistet hjemmet. Mange hus blir ødelagt når vindene er sterke. Hele lokalsamfunnet bærer på en frykt for at det skal skje igjen. Vi snakker ofte hjemme om hvordan vi kan bygge opp huset, og barnebarna spør hvor vi skal bo i fremtiden. Likevel holder jeg fast ved at utdanning er det viktigste for meg.

Jeg sier alltid: «Hvis jeg dør nå, vil jeg ikke være redd – så lenge barna og barnebarna mine har utdanning. Da har de muligheter jeg aldri hadde.» Det er derfor jeg bruker hver peso jeg har på deres skolegang.

Vi er mange familier som bor tett her nå – rundt 40 husstander, og hver husstand har ofte 8–10 personer. Vi kjenner hverandre godt og hjelper hverandre som én stor familie.

Jeg er dypt takknemlig for hjelpen vi har fått. Takket være støtten fra SAO og givere i Norge har vi fått kunnskap, trygghet og støtte i en veldig vanskelig tid. Dere gir oss muligheten til å stå litt sterkere når stormene kommer.

Takk for at dere ser oss, støtter oss og gjør det mulig for familier som min å fortsette å håpe på en tryggere framtid.

Lorna er sikker på at utdanning er veien ut av fattigdom

Lorna er 47 år gammel og bor sammen med barna sine på en flaskefabrikk der hun også jobber. Hun har arbeidet med å vaske flasker i fire år, etter at fabrikk hun tidligere jobbet på gikk konkurs. Hverdagen er trang, og åtte personer deler huset, sammen med tre andre familier som bruker det samme toalettet.

Lorna vokste opp i Mindanao og fullførte bare tredje klasse. Barndommen var preget av vanskelige forhold, og hun flyttet til bestemoren da hun var ung. Allerede som 13-åring begynte hun å jobbe. Senere jobbet hun i ulike deler av landet både som hushjelp, i restaurant og som vaskehjelp, før livet til slutt førte henne til flaskefabrikken der hun er i dag.

Arbeidsdagen starter tidlig. Hun står opp klokken fire eller fem for å få barna av gårde til skolen, vaske området rundt huset og starte på flaskene. Fra klokken åtte vasker hun flasker til klokken fem. For å få en dagsinntekt på rundt 115-140 kr må hun vaske 120 brett flasker. Når hun ikke klarer kvoten, tjener hun bare rundt 75 kr. Det er hardt arbeid – med skarpe glasskår, sterke kjemikalier og store helserisikoer. Hun og barna får ofte sår, hudproblemer og luftveisplager.

Barna hjelper henne når de må. Særlig de yngste tar av lokk og vasker flasker når Lorna er på foreldremøter eller på aktiviteter gjennom KKFI.

Selv om hun gjerne skulle klart alt alene, er hun avhengig av deres hjelp for at familien skal ha nok å leve av. Samtidig gjør hun alt hun kan for at de skal holde fokus på skolegangen. To av barna hjelper mest i fabrikken, mens de andre bidrar økonomisk når de kan.

Det som driver Lorna gjennom lange arbeidsdager og fysisk krevende arbeid, er drømmen om at alle barna får fullføre utdanningen sin. Selv fikk hun ikke den muligheten, og hun ønsker at barna skal få et langt bedre liv enn det hun har hatt. Hun sier klart at hun jobber hardt fordi utdanning er veien ut av livet på flaskefabrikken.

Illustrerende bilde

Datteren Angeline, som er 14 år, har bodd på fabrikkområdet siden hun var ni. Hun går på skolen om morgenen og hjelper moren sin på ettermiddagen. Hun forteller at arbeidet er tungt, og at det noen ganger gjør det vanskelig å konsentrere seg om skolearbeidet. Likevel er det et krav hjemme at hun alltid møter på skolen – utdanning er førsteprioritet. Hun drømmer om å bli flyvertinne en dag, og hun får gode karakterer.

Gjennom KKFI har både Lorna og Angeline fått støtte som betyr mye. Angeline får stipend, og Lorna har fått opplæring i inntektsgivende arbeid. De har også fått et fellesskap, kunnskap og oppmuntring som gjør at de orker å stå i en tøff hverdag. For Lorna har dette skapt et nytt håp midt i et liv som lenge bare handlet om arbeid og overlevelse.

Når Lorna blir spurt hva hun drømmer om, svarer hun enkelt: hun drømmer om at barna skal fullføre skolen, få trygge jobber og en dag kunne flytte vekk fra flaskefabrikken. Hun drømmer også om et eget hjem – et sted de kan være stolte av, et sted som ikke er fylt av flasker, kjemikalier og støy.

Til slutt uttrykker hun dyp takknemlighet for hjelpen som har nådd familien gjennom KKFI og givere i Norge. Hun sier at uten denne støtten ville barna hatt langt færre muligheter, og hun selv ville stått helt alene i kampen for å gi dem en bedre framtid.

“Jeg jobber hardt for barna mine. Det er for dem jeg holder ut. Takk til alle som hjelper oss , dere gir oss håp om en annen framtid.”

Aktive bønneemner:

- Be for familier som lever i fattigdom og sårbarhet, at de får styrke, trygghet og muligheter til å gi barna sine et godt og verdig liv – også når hverdagen er preget av usikkerhet og naturkatastrofer.
- Be for barn og unge i utsatte områder, at de får tilgang til skole, trygge aktiviteter og voksne som ser dem, støtter dem og gir dem håp for framtiden.
- Be for lokalsamfunn som rammes av tyfoner og klimaendringer, at de får beskyttelse, kunnskap og fellesskap som gjør dem bedre rustet når stormene kommer – både de fysiske og de som rammer livet.
- Be for Misjonsalliansens arbeid på Filippinene, at prosjektene får ressurser, visdom og utholdenhet til å styrke familier, bygge robuste lokalsamfunn og gi mennesker mulighet til å stå sterkere i møte med utfordringer.

Tusen takk for at dere støtter og ber for arbeidet på Filippinene!

Kunngjøringer

Vårt misjonsprosjekt sammen med Misjonsalliansen på Filippinene styrker familier som lever i fattigdom og i områder som stadig rammes av tyfoner og klimautfordringer.

Gjennom arbeidet får barn og unge trygge aktiviteter, støtte til skolegang og beskyttelse i sårbare miljøer. Samtidig får familier kunnskap, hjelp og fellesskap som gjør dem bedre rustet når naturkreftene rammer.

I dag går kollekten til vårt misjonsprosjekt på Filippinene.

Bønn

Allmektige Gud, vi ber om fred og trygghet for barn og familier i Filippinene. Gi dem håp og fremtidstro.

Takk for at vi kan være "Sammen som kirke i hele verden" og la oss aldri glemme dine aller minste.

Amen